

סיקורת

(המשך מעמוד 10)

קטע כאילו כתבה אותו בעצמה. מעומק הנשמה ובסיגנון שאינו דומה לאיש, היא תוצאה בתקליטה החדש (אר.סי.אי. 4536) שייכת לפיזמונאות המעולה יותר, בעיני קר כשהמדובר ב"הנהגה השמש" (מאת ג'ורג' האריסון) "הו ילד", או "מר בויי אנגלס" של סקוט ווקר.

יתכן שאותו מימד של אילתור עשיר, אשר אפיין את דרך ביצועה עם הרכב כלי קטן, הולך לאיבוד ברקע המיתרים העשיר, אולם נגינת הפסנתר של נינה

נינה סימון
אילתור עשיר

סימון וקולה, הרווי כאילו הצער וחכמת החיים של אשה שהתנסתה בכל, מהווים פיצוי נאות.

ספרים

TWO SISTERS ("שתי אחיות")
בננס (1971) הרומן האחרון שלו, מה-
זוה תרכיזו של השקפת-העולם הווידיא-
ליסטית במסווה של אוסף זיכרונות. (על
זיכרונות אלה אפשר לבסס חידון לרכיב
לאים: מה התרחש, ומה לא.) על רקע
פגישה מן הזמן האחרון, קופץ וידאל 20
שנה אחורנית, לאהבה הטרו-הומוסקסוא-
לית, שרחש לאח ואחות תאומים, וב-
תוך זה משלב תסריט היסטורי דמיוני,
שצריך למצות את משמעות שתי הפגיי-
שות גם יחד.

הסיפור, על שלושת רבדיו, עוסק בעי-
קר בתאוות האדם לתהילת-נצח, תאוות-
שווא, לדעת הסופר, משום ש"רצונו של
האדם להיות שונה מן האחרים, הוא ה-
מכנה המשותף הגדול ביותר של האנו-
שות". וברדיפות השילטון, שלדעת וידאל
(ההולך בעיקבות אלפרד אדלר) היא ה-
כוח המניע העיקרי באדם. אולם תיאור-
ריות אלה, משמשות בעיקר כבמה להצגת
הברקותיו האישיות של וידאל, הקוטל
ביעף את הסופרים האמריקאים בכלל
(אף אחד מהם אינו מעז להיראות אינ-
טלקטואלי), כמה מהם בפרט ("את נאבור"
קוב אי-אפשר לקרוא, נורמן מיילר כו-
תב פרוזה רצינית ומיוזעת"), מצטט את
מונטייין, אנדרה ג'יד, אבלין וז'ואל עצמו,
כמובן, ושולח היצים מורעלים גם אל
הפוליטיקאים ואנשי החברה-הגבוהה (לי
ז'ואקלין בוביה: "האחיות ההרפתקניות
המזליחות של המאה").

כל זה קל מאוד לקריאה, פיקח וקולח,
מחמיא לכל מי שמסוגל לזהות אישים
מפורסמים. מהנה את כל מי שאוהב להס-
תופף במחיצת "האנשים היפים", ומוכיח
שוב שלוידאל יש משהו לומר על כל
נושא שבעולם, אולם אין במשהו זה
שום דבר מן החידוש.

take your TIME

TIME - תוצרת דובק, הסיגריה המובחרת הצועדת בראש, הרחק לפני כל סיגריה אחרת